

Der findes ikke i lovgivningen beregningsregler for den mellemkommunale refusion. Der har imidlertid i praksis udviklet sig regler for opgørelsen af disse mellemkommunale krav. Det er således fastslået af Ankestyrelsen, at kun udgifter der er direkte personhenførbare kan medtages i kravet. Det betyder blandt andet, at der er store variationer i de krav, som en kommune kan sende videre afhængigt af, om borgeren bor på plejehjem eller i ældrebolig. Dette skyldes, at der er udgifter til lokaler på plejehjem, som ikke kan henføres til enkelte personer. Det gælder for eksempel arealer til genoptræning, personalerum, køkken, cafeteria og kiosk. Lovforslaget indeholder derfor en adgang til at kunne medtage udgiften til disse arealer.

Flere kommuner har peget på det problem, at reglerne om en mellemkommunal refusion fra en tidligere opholdskommune for beboere på forsorgshjem ikke nytter noget, når forsorgshjemsbeboerens færden ikke kan fastlægges. En tidligere opholdskommunes betalingspligt ophører, når borgeren har klaret sig selv i en periode. Efter praksis kan den tidligere opholdskommunes betalingspligt ophøre, uden at borgeren har fået en ny opholdskommune. Lovforslaget forsøger at rette op på denne retstilstand ved at fastslå, at en tidligere opholdskommunes betalingsforpligtelse i forhold til en hjemløs først ophører, når der er en ny kommune, der kan overtage handle- og betalingsansvaret.

Retssikkerhedslovens regler om indhentelse af oplysninger udgør en ændring af persondatalo-

ven til gunst for borgerne, idet indhentelsen af oplysninger, med kun få undtagelser, skal ske med samtykke fra den oplysningerne vedrører. Undtagelserne til kravet om samtykke vedrører situationer, hvor det ikke er hensigtsmæssigt, at det er borgeren, der afgør om oplysningerne skal indhentes. Det drejer sig blandt andet om sager om anbringelser af børn og tilbagebetaling af uberettiget modtaget ydelser. Der har imidlertid vist sig endnu en sagstype, hvor det ikke er en god ide at lade borgeren afgøre, om oplysningerne skal indhentes. Det drejer sig om sager, hvor der ydes mellemkommunal refusion fra en tidligere opholdskommune. Denne tidligere opholdskommune har behov for at vide, hvad pengene bruges til. Lovforslaget indeholder derfor en begrænset adgang til at indhente oplysninger om den person, som kommunen yder refusion for.

De sociale nævn og Ankestyrelsen har efter lovgivningen mulighed for at udarbejde undersøgelser om kommunernes praksis. Erfaringen viser imidlertid, at undersøgelserne ikke altid kommer de ansvarlige i kommunerne og amterne for øre. Derfor foreslås det, at kommunalbestyrelsen og amtsrådet er forpligtet til at behandle klageinstansernes undersøgelser af kommunens eller amtskommunens egen praksis på et møde.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.